

[Hans Nielsen.]

Retsforbundets Vegne og paa ny dokumenterede, at det Parti, han tilhører, ikke er noget Parti, der har Lyst til at gaa i Sele og til at arbejde; det maa man jo sige, at den Tale bar Vidnesbyrd om. Den store tyske Sceneinstruktør Max Reinhardt, der for Tiden gæster København, holdt i Lørdags Aftes en Tale i Studenterforeningen, hvori han fremsatte den Udtalelse, at kun den Kunst er levende, bag hvilken der banker et menneskeligt Hjerte. Det samme kan man ogsaa sige om Politikere, og man kan maaske sige det med akkurat lige saa stor Berettigelse om dem. Men hvis det er Sandhed, er der ikke noget levende hos det ærede Medlem Hr. Hans Hansen og hos hans to Meningsfæller i Retsforbundet. Naar jeg hører det ærede Medlem her flyve eller fare eller larme fra det ene Emne til det andet, om overflødige Embedsmænd og unødige Skatter o. s. v., o. s. v., er det hele for mig et Bevis paa, at det er en forud indstuderet Lektie, som det ærede Medlem lirer af, uden at der er noget virkeligt levende bagved det hele. Det ærede Medlem mener at være Georgeist, men da han talte her i Aftes, tænkte jeg paa, at hvis Henry George var vaagnet op og tilfældigt havde hørt det ærede Medlem staa og aflevere denne springende saakaldte georgeistiske Katekismus, vilde han sikkert have baaret sig ad som Jesus af Nazareth gjorde, da han jog Filistrene ud af Templet. For Henry George var jo en Mand, hos hvem der bankede et menneskeligt Hjerte for alting, medens det ærede Medlem og hans Meningsfæller kun afleverer forvirrede Talemaader, som ikke har noget hverken med praktisk Liv eller med Følelse at bestille.

Madsen-Mygdal: Der er, siden jeg sidst havde Ordet, af forskellige Talere fremsat nogle Udtalelser, som jeg gerne ønsker at knytte nogle Bemærkninger til, og jeg skal tillade mig at tage dem i den Rækkefølge, hvori de er faldet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der talte i Aftes, omtalte en bestemt Afstemning, der havde fundet Sted i Landstinget, og han gav her den opsigtsvækkende Oplysning, at hvis hele Landstinget havde nægtet at stemme imod de Konservatives Ændringer til Forsvarsbudgettet, vilde disse Ændringer være blevet vedtaget. Det maa jeg give ham Ret i, det var ganske sikkert blevet Resultatet. Men naar det ærede Medlem tillagde den Stilling, Venstres Medlemmer i Landstinget

indtog, en saa stor Betydning — jeg skal ikke kunne give nogen nærmere Forklaring derpaa —, tror jeg nu, han tager fejl. Jeg tror, at det ærede Medlem hellere skulde beskæftige sig med sine egne Meningsfællers Stilling her i Tinget, da vi forleden havde Finansloven til sidste Behandling, hvor der forelaa en enstemmig Indstilling fra Finansudvalget, de konservative Repræsentanter indbefattet, hvorved man indstillede Finansloven til Vedtagelse, men hvor de Konservative alligevel ikke stemte for den. Hvis alle Partier vilde bære sig saadan ad, blev der ikke meget Finanslov vedtaget.

Men de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henvendte til mig, vedrørte jo navnlig Venstres Stilling i Forsvarssagen, Venstres Hensigter i denne Sag. Ja, jeg har nok lagt Mærke til, at de Konservative har stor Interesse for Venstres Hensigter, det er næsten en Hovedbeskæftigelse for dem at undersøge, hvad Venstres Hensigter er. Jeg vil nu sige, at det anses i Almindelighed ikke for at være særlig nobelt at beskæftige sig med andre Menneskers Hensigter, det er rigtigst at bedømme dem efter deres Gerninger — det skal jeg i øvrigt ikke blande mig i, jeg tror ikke, man faar noget større Udbytte af det. Men hvad Venstre vil i dette Spørgsmaal, har vi givet Udtryk for baade gennem de Forslag, som vi fremsatte, da vi dannede Regering, og gennem de Udtalelser, vi har fremsat i denne Samling her i Tinget, og hvad vi vil, ved vore Vælgere i hvert Fald meget godt — jeg tror ogsaa, Vælgerne Landet over ved det —, og der er ikke noget som helst, der skal skjules i saa Henseende. Jeg synes for øvrigt ikke, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har nogen Beføjelse til at eksaminere os i saa Henseende. Det ærede Medlem var inde paa „disse hemmelige Forhandlinger“. Jeg ved nu egentlig ikke, hvori det „hemmelige“ bestaar. Det har dog været meddelt Offentligheden, at saadanne Forhandlinger har fundet Sted, og det er ogsaa meddelt Offentligheden, hvad der var deres Formaal, endvidere at de ikke førte til noget, og endelig hvad Grunden var til, at de ikke førte til noget. Jeg vilde nødig, at der skulde være noget skjult i denne Sag, og jeg tror heller ikke, der er det. Det Interview, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Gaar omtalte, kan jeg ærlig talt ikke erindre, men jeg tør heller ikke benægte, at jeg har talt med en Journalist, og saa vidt jeg kunde høre, var der heller ikke noget deri, som jeg egentlig har Grund til at benægte. Statsministeren fremsatte en Udtalelse ved et Møde